

És minden változatlan

Az asztalon tört pohár,
kiömlött bor,
ételmaradék.
A lakomának vége.
Páran még visszajárnak,
elcsennek egy-egy morzsát
az asztról,
üvegek aljáról megisszák
a bort.

Kezdetben tétovák, majd
hangjuk egyre bátrabb,
harsány és kérkedő.
Már nem figyelnek egymásra,
mondataik hangzavarában
üres szavak egymásutánja.
Imbolygó árnyak a falon,
átkarolják az éjszakát.

Mene tekel fáresz.

Az asztalon tört pohár,
kiömlött bor,
ételmaradék.

És minden változatlan.